
*Amiképpen Jónás jel volt a niniveiek számára, úgy lesz az
Emberfia is jellé ennek a nemzedéknek. Lk 11, 30*

BÖJT 3. VASÁRNAPJA, 2021.03.07.

Egy ködös napon a kapitány észrevesz a hajója előtt egy közeledő fényfoltot, és felveszi vele a rádiókapcsolatot:

- Azonnal térjen ki észak felé 15 fokkal!
- Javaslom, hogy ön térjen ki dél felé 15 fokkal...
- Megismétlem, térjen ki észak felé 15 fokkal, máskülönben összeütközünk!
- Én nem tudok kitérni, térjen ki ön 15 fokkal....
- Én az amerikai haditengerészet tisztje, az amerikai flotta egyik legnagyobb csatahajójának kapitánya vagyok. Utoljára mondom: térjen ki!
- Én pedig a szolgálatos a világítótoronyban.

Sokan közülünk csekély tiszteletet tanúsítanak a hatóságok iránt a mai világban. Úgy teszünk, mintha a szabályokat meg lehetne vagy meg kellene változtatni, hogy megfeleljenek saját szükségleteinknek és kívánságainknak. A reklámok noszogatnak minket: „Tedd azt, amit jónak látsz!” Ám a valóságban nem mindig cselekedhetünk kívánságaink szerint. Keresztény emberként pedig pláne más, magasabb mércéhez kell igazítanunk az életünket, egy felsőbb tekintélyhez: Isten Igéjéhez.

Isten igazsága olyan, mint a világítótorony. Nem fog megváltozni, hogy alkalmazkodjon hozzánk. Nekünk kell megváltoznunk, hogy életünk Istennek tetsző legyen. A világító toronynak van még egy nagyon fontos tulajdonsága, hogy információt és utat mutat a tengeren közlekedő hajók számára.

Jézus ma különleges módon beszél magáról. Azt mondja, hogy ő maga is ilyen tájékozódási pont az ember életében, amely informál és egyben utat is mutat.

Mire gondol Jézus, amikor azt mondja, hogy Jónás jel volt a niniveiek számára? Jónás próféta története talán ismerős számunkra. Jónás Istennek az

az embere, aki az összes hibát elköveti, amit egy prófétának el lehet követnie. Küldetése helyett az ellenkező irányba, Tarsisba indul el. Út közben azonban kidobják őt a hajóból, ahonnan egy cethal szájába kerül 3 napra. Így jut el végül Ninivébe, ahol kiprédikálja Isten üzenetét: *Negyven nap, és elpusztul a város!* Elég rövid prédikáció, ám annál hatásosabbnak bizonyult. Ugyanis azok a ninivei lakosok, akik eleddig finoman fogalmazva is „istentelen” életet éltek, Jónás hangjára felhagytak eddigi életükkel, bűnbánatot tartottak, teljesen megváltoztatták életüket, és imádkoztak. 40 nappal később azonban, Jónás próféta nem kis felháborodására, mégsem pusztult el a város, mert Isten kegyelmes volt. Ez hát Jónás jele, amely a megmenekülést hozta a niniveiknek.

Jézus azonban nagyobb Jónásnál. Az Ő élete, de legfőképpen halála és feltámadása hozta el számunkra Isten kegyelmét. Nem csak a niniveiek, hanem minden ember számára. Ez a jel, Jézus jele, pedig a kereszt, ahol Megváltónk vére folyt alá. Jézus minket is önismeretre hív ezen a böjti vasárnapon is. Azt szeretné, ha magunkba (nem másokra!) néznénk, s ki tudnánk olyan dolgokat mondani, hogy ezzel vagy azzal a viselkedéssel szakítani szeretnék. Megváltozom, mert eddig ezzel a viselkedéssel csak ártottam magamnak, másoknak, kapcsolataimnak, szeretteimnek.

Jézus jele a változásra szólít fel minket. De ahogy a niniveieknek is ott volt a kegyelmes Isten, Ő a mi esetünkben is jelen van. Ha úgy érezzük, hogy egyedül nem megy, Istenhez lehet fordulni, aki nem megdorgál, hanem szeret, elfogad, azaz kegyelmes. Ő, mint a tékozló fiú apja, minket is tárt karokkal vár haza.

Visszatérve egy pillanatra az igehirdetés elején használt képre: **Jézus olyan, mint egy világítótorony. Ő megbízható, biztos pont!** Ha ő azt kéri, hogy változtassuk meg életünk irányát, nekünk feltétlenül engedelmeskednünk kell, mert különben katasztrófa lesz a vége. Tulajdonképpen ezt jelenti kereszténynek, azaz Krisztus követőnek lenni.

A zsoltáros így vall: *szemeim állandóan az Úrra néznek. **Nézzünk mi is Urunkra, Jézus jelére, a keresztre, és váljon nekünk is útmutatónká, ahogy a hajóknak a világítótorony.***

Ámen.